

[Helge Sander]

Derfor kunne det være af interesse at erfare, om ministeren agter at tage initiativer over for andre tjenesteområder, således som det i stigende omfang gælder private virksomheder med alkoholforbud. Eventuelt kunne der også være tale om generelle initiativer over for større eller mindre dele af arbejdsmarkedet, specielt det offentlige.

Svar (30/1 91):

Sundhedsministeren (Ester Larsen):

Jeg ser det som en væsentlig samfundsopgave at få ændret holdningen til alkoholmisbruket. En alkoholpolitik på arbejdspladsen har en generel forebyggende effekt og vil kunne være med til at nedbryde de tabuer, der er omkring alkoholmisbrug. Det fremmer forståelsen for at forholde sig til en kollegas misbrug frem for at lade det være et privat problem. Det er et vigtigt element for, at der kan ydes en tidlig indsats over for et alkoholmisbrug og for at kunne gribe ind, inden der sker skader.

Forståelsen af betydningen af lokalt at få diskuteret indstillingen til medarbejdernes eventuelle alkoholproblemer er tydeligvis blevet større. Det er meget positivt, at både LO og Arbejdsgiverforeningen støtter denne udvikling, og jeg deler deres opfattelse af, at diskussionen om, hvordan en alkoholpolitik på arbejdspladsen bør gribes an, skal ske på den enkelte arbejdsplads, og at problemet bør behandles som et led i den almindelige personalepolitik på den enkelte virksomhed.

Jeg lod i sommer foretage en telefonisk forespørgsel til udvalgte statsinstitutioner og -virksomheder, herunder i øvrigt DSB, og konstaterede, at der aktuelt pågik overvejelser om alkoholpolitiske tiltag.

Samlet er det min vurdering, at den aktuelle debat om alkohol på arbejdsmarkedet er i god gænge også i den offentlige sektor.

Det er således regeringens opfattelse, at generelle initiativer fra centralt hold næppe vil være egnede til at fremme denne positive udvikling – med frivillige lokale aftaler – yderligere.

Spm. nr. S 96

Til *justitsministeren* (21/1 91) af:

Erling Christensen (S):

»Vil ministeren i forlængelse af svarene på spørgsmål nr. S 10 og nr. S 32 give en vurdering af, hvorledes domstolsafgørelse i en sag af den karakter som nævnt i spørgsmål nr. S 10 kan foretages i forlængelse af pågribelsen af lovovertræderen, og vil ministeren oplyse, om retsplejeloven ikke giver mulighed for varetægtsfængsling af hensyn til retsfølelsen i nævnte sag?«

Begrundelse

Ministeren erklærer sig enig med spørgeren i besvarelsen af spørgsmål nr. S 10, og alligevel må vi opleve, at lovovertrædere må vente i ugevis på at få deres sag for retten. Det er utilfredsstillende set ud fra både spørgerens begrundelse til spørgsmål nr. S 10 og ministerens svar.

Svar (31/1 91):

Justitsministeren (Engell):

Som jeg tidligere har oplyst, er den konkrete sag, hvor en spirituspåvirket bilist har dræbt en cyklist, blevet behandlet i overensstemmelse med de instrukser, som Justitsministeriet har givet om en særlig hurtig behandling af disse sager.

I praksis er det normalt nødvendigt, for at en sådan sag kan pådømmes, at der i det mindste indhentes en spirituserklæring fra Retsmedicinsk Institut. Det er derfor i disse tilfælde ikke muligt at afsige dom i sagen allerede i forlængelse af pågribelsen af lovovertræderen.

Endvidere kan det oplyses, at der ikke efter retsplejelovens § 762, stk. 2, er hjemmel til på grund af hensynet til retshåndhævelsen at varetægtsfængsle i sager om uagtsomt manddrab.

Jeg kan dog i den forbindelse nævne, at den daværende justitsminister i december 1986 foreslog, at der skulle indføres en adgang til varetægtsfængsling i tilfælde, hvor en trafikant har begået uagtsomt manddrab i spirituspåvirket tilstand. Denne del af forslaget udgik imidlertid efter forslag fra Socialdemokratiet og med tilslutning fra et enigt Folketing.

Spm. nr. S 98

Til *undervisnings- og forskningsministeren* (22/1 91) af:

Birthe Hansen (SF):

»Hvad er ministerens holdning til navneskiftet på Niels Brocks Handelsskole?«